

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 56/2490

นายอรุณ พันธุ์พัก โจทก์ พ.อ.ช่วง เขวงศักดิ์สงคราม กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 145, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 282, พ.ร.บ.การเลือกตั้ง พ.ศ. 2475 ป.วิ.อ. มาตรา 2, พ.ร.บ.การเลือกตั้ง พ.ศ. 2475 ป.วิ.อ. มาตรา 28, พ.ร.บ.การเลือกตั้ง พ.ศ. 2475 ป.วิ.อ. มาตรา 158

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จะเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทตามกฎหมายนั้นถ้อยคำที่กล่าวจะต้องมุ่งเจาะจงตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ กล่าวความว่า คำโฆษณาของพวกและพรรคประชาธิปัตย์เป็นการหลอกลวงราษฎรให้หลงเชื่อ ดังนี้ แม้โจทก์จะแสดงได้ว่าโจทก์เป็นพรรคประชาธิปัตย์ด้วยคนหนึ่ง ก็ไม่ถือว่าโจทก์เป็นผู้เสียหายในคดีหมิ่นประมาทเพราะถ้อยคำนั้นมิได้มุ่งหมายถึงโจทก์โดยเฉพาะ ฟ้องรัฐมนตรีหาว่าใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ทางทุจริตและผิดพระราชบัญญัติการเลือกตั้งโดยออกคำสั่งกล่าวถึงการกระทำของคณะประชาธิปัตย์บางคนกระทำการไม่ชอบต่างๆ แต่มิได้เจาะจงตัวผู้ใดนั้นไม่ถือว่าเป็นการเจาะจงตัวบุคคลหนึ่งบุคคลใดในคณะประชาธิปัตย์ ฉะนั้นคนหนึ่งคนใดในคณะนั้น จึงไม่ใช่ผู้เสียหายไม่มีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์บรรยายฟ้องใจความว่า จำเลยได้สมรู้ร่วมคิดกันออกคำสั่งและส่งข้อความทางวิทยุกระจายเสียงถึงคณะกรรมการจังหวัดทุกจังหวัดไม่ให้เชื่อฟังคำโฆษณาขอเสียงเลือกตั้งของบุคคลที่เป็นพวกและพรรค "ประชาธิปัตย์" โดยจำเลยกล่าวว่า คำโฆษณาของพวกและพรรคประชาธิปัตย์เป็นการหลอกลวงราษฎรให้หลงเชื่อโจทก์ถือตัวว่าเป็นพวกหรือพรรคประชาธิปัตย์ คำกล่าวในคำสั่งนั้นเล็งถึงโจทก์หรืออาจเล็งถึงโจทก์และกระทบกระเทือนหรืออาจกระทบกระเทือนถึงโจทก์ ขอให้ลงโทษฐานใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่ทุจริต ผิดพระราชบัญญัติเลือกตั้งและหมิ่นประมาท ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาให้ยกฟ้องโจทก์ โดยวินิจฉัยต้องกันว่า โจทก์ไม่ใช่ผู้เสียหาย ไม่มีอำนาจฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า ในกรณีเช่นนี้ต้องพิจารณาถึงข้อหาหมิ่นประมาทอันเป็นมูลเหตุที่โจทก์ฟ้องก่อน ตามหลักกฎหมายการที่จะเป็นหมิ่นประมาทได้ จะต้องมุ่งต่อบุคคลใดโดยเฉพาะและโจทก์ต้องนำสืบให้เห็นว่า ตนเป็นบุคคลที่ถูกกล่าวถึงในคดีนี้ คำสั่งของกระทรวงมหาดไทยที่โจทก์กล่าวอ้างนั้น กล่าวถึงการกระทำของบุคคลบางคนในพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีข้อความอันใดที่กล่าวว่าเป็นการกระทำของโจทก์ ทั้งไม่มีเหตุอะไรที่จะแสดงว่าเป็นการกล่าวเพ่งเล็งถึงโจทก์ ซึ่งโจทก์ควรเป็นเจ้าของคดีในฟ้องของโจทก์ก็ได้ยืนยันว่าข้อความในคำสั่งนั้นเป็นการกล่าวโดยมุ่งหมายถึงโจทก์ การกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกและไม่พอใจนั้นจะนับว่าเป็นผู้เสียหายยังไม่ได้ ส่วนข้อหาว่าละเมิดกฎหมายอื่นก็มีใช่เป็นการกระทำต่อโจทก์ โจทก์จึงไม่ใช่ผู้เสียหายคู่กันจึงพิพากษายืน

องค์คณะ

เลขาธิการธรรมวิทักษ์ · ประมูล สุวรรณศร · มนูญย์วิมลสาร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/>

